

(Verschenen in: Letsel & Schade, jaargang 2021, nr. 1, pag. 47 – 51)

Zwarte lijst artsen en zorgverleners onrechtmatig

Noot bij: Rechtbank Midden-Nederland 8 januari 2021¹

Niels van den Burg – mr. N. van den Burg is advocaat bij KBS Advocaten in Utrecht

Het recht op privacy en op bescherming van de eer en goede naam van de 900 artsen en zorgverleners die op een online zwarte lijst werden vermeld, weegt zwaarder dan het recht op vrijheid van meningsuiting van de organisatie achter die lijst. Niels van den Burg beschrijft de botsende grondrechten en bespreekt de toepassing van de Algemene verordening gegevensbescherming. Deze blijkt tuchtrechtelijke uitspraken minder te beschermen dan de eerdere privacywet, waarmee het oordeel van de rechter deels onjuist lijkt.

Casus

SIN-NL exploiteert de websites zwartelijstartsen.nl en zwartelijstartsen.com. Daarop staan circa 900 artsen, tandartsen, verpleegkundigen en psychologen vermeld die in het BIG-register zijn opgenomen met een berisping, schorsing, of doorhaling. Ook vermelden de sites andere personen en organisaties uit gezondheidszorg en overheid die volgens SIN-NL hun wettelijke en professionele zorgplicht schenden. Volgens SIN-NL gaat het om falende zorgverleners die weigeren aan slachtoffers van medische fouten correcte informatie, diagnostiek en herstelbehandeling te bieden. De namen op de zwarte lijst staan op alfabetische volgorde, zijn vaak voorzien van een foto en de gegevens van de instelling waar de betreffende persoon werkzaam is of was.

De vermeldingen bevatten oordelen als:

‘Weigert eerlijke diagnostiek, informatie en herstelbehandeling aan slachtoffer van medische fout van collega-medisch specialisten. Schuldig aan schending ethische, professionele en wettelijke zorgplicht.’, ‘Veroorzaakte ernstige medische fout en bijna het overlijden van patiënt. Weigerde informatie en herstelbehandeling.’, ‘(naam) werkt thans in (instelling in plaats), volgens zijn advocaat overigens niet als arts. Wees gewaarschuwd.’ en ‘Weigert eerlijke diagnostiek en informatie aan slachtoffer van medische fout. Pleegt fraude in medisch dossier, schuldig aan valsheid in geschrifte en achterlaten van patiënt in nood, in strijd met zijn ethische, professionele en wettelijke zorgplicht.’

Botsing van grondrechten

In het verleden zijn SIN-NL en haar bestuurder al meerdere keren door individuele artsen aangesproken op de negatieve vermeldingen. SIN-NL verweerde zich in deze procedures altijd met het argument dat het door artikel 10, eerste lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) gewaarborgde recht op vrijheid van meningsuiting en het belang van SIN-NL om zich in het openbaar kritisch, informerend en/of waarschuwend te kunnen uitlaten over gebeurtenissen en ervaringen met de medische wereld, bedoeld ter voorlichting van het publiek omtrent misstanden die de samenleving raken, prevaleert boven het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en de bescherming van eer en goed naam van de op de zwarte lijst geplaatste personen.

De belangenafweging tussen enerzijds het recht op vrijheid van meningsuiting van SIN-NL en anderzijds het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de op de lijst geplaatste

¹ [ECLI:NL:RBMNE:2021:23](https://ecli.nl/RBMNE:2021:23), zie de pagina's voorafgaand aan deze noot.

personen, viel bij Rechtbank Groningen² en Rechtbank Midden-Nederland³ uit in het voordeel van SIN-NL. Rechtbank Midden-Nederland⁴ alsook Gerechtshof Amsterdam⁵ achtte de handelwijze van SIN-NL evenwel onrechtmatig, welk oordeel in cassatie door de Hoge Raad werd bekrachtigd.⁶

Gerechtshof Amsterdam omschreef de botsing tussen de beide grondrechten als volgt. Het recht op vrijheid van meningsuiting kan slechts worden beperkt als de:

‘inbreuk op dat recht een wettelijke grondslag kent en in een democratische samenleving noodzakelijk is, in het belang van – bijvoorbeeld – de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen. Die wettelijke grondslag kan gevonden worden in artikel 6:162 van het Burgerlijk Wetboek (...). De eer en goede naam worden gerekend tot het door artikel 8 EVRM verzekerde recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

In het onderhavige geval is er derhalve sprake van een botsing tussen twee fundamentele rechten: aan de ene kant het belang van [X] om zich in het openbaar kritisch, informerend en/of waarschuwend te kunnen uitlaten over gebeurtenissen en ervaringen met de medische wereld, bedoeld ter voorlichting van het publiek omtrent misstanden die de samenleving raken, en aan de andere kant het belang van [Y] om niet te worden blootgesteld aan lichtvaardige verdachtmakingen die afbreuk doen aan zijn integriteit, geloofwaardigheid, eer en goede naam. Het antwoord op de vraag welk van deze beide rechten in het onderhavige geval zwaarder weegt, moet worden gevonden door een afweging van alle ter zake dienende omstandigheden van het geval. Welke van deze belangen de doorslag behoort te geven, hangt af van alle ter zake dienende omstandigheden van het geval, waaronder de aard van de geuite verdenkingen, de ernst van de te verwachten gevolgen voor degene op wie die verdenkingen betrekking hebben, de ernst van de misstand welke de uitlatingen aan de kaak willen stellen, de mate waarin de verdenkingen ten tijde van de uitlatingen steun vonden in het beschikbare feitenmateriaal, de inkleding van de verdenkingen, de aard van het medium waarin de uitlatingen zijn gedaan en het gedrag en de positie van de benadeelde.’

De voorzieningenrechter past in de procedure tussen Stichting SOS en SIN-NL (en haar bestuurder) de op basis van de door het gerechtshof geschetste belangenafweging toe en overweegt dat het gebruik van de naam ‘zwarte lijst’ een zware beschuldiging oproept, zeker in combinatie met de kwalificaties ‘medische misdrijven’ of ‘falende artsen’. De beschuldigingen zijn bovendien zeer ernstig en ontberen (veelal) een feitelijke basis. Dat artsen zich vanwege hun beroepsgeheim ook niet publiekelijk kunnen verdedigen, het nagenoeg onmogelijk is om van de lijst verwijderd te worden en de impact van de vermelding op de zwarte lijst groot is, omdat Google een vermelding op de zwarte lijst veelal als eerste resultaat naar voren brengt, maakt dat de echter tot de conclusie komt dat het belang van de eerbiediging van de eer en goede naam van de artsen en zorgverleners zwaarder weegt dan het belang van SIN-NL (zie r.o. 4.8 e.v.).

Omdat artsen zich niet publiekelijk kunnen verdedigen en nauwelijks van de lijst kunnen laten verwijderen, en omdat de impact groot is omdat Google het vaak als eerste vermeldt, weegt het belang van eerbiediging van eer en goede naam zwaarder weegt het belang van SIN-NL.

Strijd met AVG

Behalve dat er sprake is van een schending van de persoonlijke levenssfeer, overweegt de voorzieningenrechter dat het handelen van SIN-NL (en haar bestuurder) ook strijdig is met de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG). In r.o. 4.11 stelt de rechter vast dat de op de

² Rb Groningen 25 september 2009, ECLI:NL:RBGRO:2009:BJ8795.

³ Rb Midden-Nederland 24 oktober 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:5152.

⁴ Rb Midden-Nederland 23 juni 2010, ECLI:NL:RBUTR:2010:BM9448.

⁵ Gerechtshof Amsterdam 5 juli 2011, ECLI:NL:GHAMS:2011:BR0246.

⁶ Hoge Raad 2 november 2012, ECLI:NL:HR:2012:BX8122 alsmede Hoge Raad 20 december 2012, ECLI:NL:HR:2013:2072.

website voorkomende BIG-registraties weliswaar wel een feitelijke basis hebben, maar dat deze desondanks onrechtmatig zijn, 'omdat de daarmee gemoeid zijnde verwerking van persoonsgegevens in strijd is met artikel 10 AVG'. Ook volgt de rechter de stelling van Stichting SOS dat het handelen van SIN-NL (en haar bestuurder) strijdig is met artikelen 6 lid 1, 12, 14, 16, 17, 18 en 21 AVG.

De AVG is een Europese verordening die sinds 25 mei 2018 in de hele Europese Unie van kracht is en stelt uniforme regels voor het verwerken van persoonsgegevens. Zo mogen persoonsgegevens van een natuurlijk persoon (de betrokkene) alleen worden verwerkt als daarvoor een in de AVG opgenomen grondslag (een voorwaarde) bestaat. Ook dient diegene die de persoonsgegevens verwerkt (de verwerkingsverantwoordelijke) of diegene die dat in zijn opdracht doet (de verwerker) aan verschillende in de AVG opgenomen verplichtingen te voldoen, ten einde de (privacy)rechten van de betrokkene te waarborgen.

Artikel 6 lid 1 AVG en sancties

Het verwerken van persoonsgegevens is volgens artikel 6 lid 1 AVG alleen dan rechtmatig, indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de betrokkene heeft zelf toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
- b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
- c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
- d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
- e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
- f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Onderdeel f geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

De Autoriteit Persoonsgegevens kan serieuze inbreuken sanctioneren met administratieve geldboeten tot maximaal € 20.000.000. Het enkele feit dat de domeinnamen zwartelijstartsen.nl en zwartelijstartsen.com inmiddels offline zijn gehaald, doet aan de ernst van de eerdere inbreuken en sanctioneerbaarheid van die gedragingen niet af.

SIN NL verwerkt met het hanteren van de zwarte lijsten de persoonsgegevens van de artsen en zorgverleners die op deze lijsten staan. Uit het vonnis komt naar voren dat SIN-NL zich voor deze verwerking heeft beroepen op de voorwaarde van artikel 6 lid 1 sub f AVG (zie kader). Volgens SIN-NL is de verwerking noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van SIN-NL (te weten het recht op vrijheid van meningsuiting en het belang van openbaarheid van medische misstanden) en wegen deze belangen zwaarder dan de privacy, eer en goede naam van de vermelde personen.

Met het oordeel van de rechter dat het belang van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken artsen en de eerbiediging van de de eer en goede naam zwaarder weegt dan de belangen van SIN-NL, staat vast dat niet aan de voorwaarde van artikel 6 lid 1 sub f AVG voor een rechtmatige verwerking is voldaan.

In de artikelen 12 en 14 AVG zijn verplichtingen opgenomen voor de verwerkingsverantwoordelijke

om te waarborgen dat de betrokkene wiens gegevens worden verwerkt, op transparante wijze wordt geïnformeerd over de persoonsgegevens die worden verwerkt. Ook bevatten deze bepalingen waarborgen dat betrokkenen hun rechten jegens de verwerkingsverantwoordelijke kunnen uitoefenen. In artikelen 16, 17, 18 en 21 AVG zijn diverse rechten opgenomen van de betrokkene wiens gegevens worden verwerkt, zoals het recht op rectificatie van onjuiste gegevens (artikel 16), het recht op gegevenswissing (artikel 17), het recht op beperking van de verwerking (artikel 18) en het recht van bezwaar (artikel 21).

Uit het vonnis wordt niet goed duidelijk op welke wijze SIN-NL invulling heeft gegeven aan de op haar rustende verplichtingen uit hoofde van voornoemde artikelen om de betrokkene – kort gezegd - transparante en juiste informatie te verschaffen over de verwerking van diens persoonsgegevens en te informeren over zijn rechten. Normaliter gebruiken partijen hiervoor een privacyverklaring, maar deze ontbrak op de site. Uit r.o. 2.8, waarin staat dat SIN- NL alleen overgaat tot verwijdering van een betrokkene van de zwarte lijst na het geven van eerlijke informatie en herstelbehandeling, alsmede eventuele schadevergoeding, en als registratie plaatsvindt bij de Inspectie Gezondheidszorg voor onderzoek en preventie van de medische fout, kan worden afgeleid dat SIN-NL weinig op had met het geven van transparante en juiste informatie. Vast staat ook dat SIN-NL het recht van rectificatie, het recht op gegevenswissing, het recht op beperking van de verwerking en het recht van bezwaar van de betrokkene op voorhand reeds niet erkende.

Bescherming gegevens van tuchtrechtelijke aard

Dan het oordeel in r.o. 4.11 dat de verwerking van tuchtuitspraken van BIG-geregistreerden in strijd is met artikel 10 AVG. Dit voorschrift ziet op de verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen en bepaalt dat die gegevens:

'alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.'

Vraag is evenwel of tuchtrechtelijke uitspraken kunnen worden geschaard onder het begrip strafrechtelijke gegevens. Omdat de AVG een Europese verordening is moet voor de uitleg van het begrip strafrechtelijke veroordeling, worden gekeken wat de Europese wetgever en het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hieronder verstaan.

In artikel 6 EVRM is een bepaling opgenomen inzake de waarborging van een eerlijk proces (fair trial). Het artikel is ook van toepassing op strafrechtelijke procedures, die in het Engels worden aangeduid met de benaming 'criminal charge'. Het EHRM legt het begrip criminal charge ruim uit. Hiervan is volgens het EHRM sprake als aan één van de volgende drie criteria is voldaan:

- a) de lidstaat bestempelt de normschending zelf als strafrechtelijk,
- b) de overtreden strafbepaling zich richt tot het gehele publiek (en niet slechts een bepaalde beroepsgroep) of
- c) als de opgelegde sanctie gelet op de aard en zwaarte van de sanctie als afschrikwekkend en bestraffend c.q. leed toevoegend⁷ moet worden beschouwd.

Als we deze criteria toepassen op het wettelijk tuchtrecht in de zin van de Wet BIG, leidt dit niet direct tot de conclusie dat een maatregel die op basis van de Wet BIG wordt opgelegd, als strafrechtelijk in de zin van artikel 10 AVG kan worden aangemerkt. Het wettelijk tuchtrecht in de

⁷ In het Engels: 'both deterrent and punitive', zie EHRM 8 juni 1976, zaaknr. 5100/71, 5101/71, 5102/71, 5354/72 en 5370/72 (Engel e.a. t. Nederland) en EHRM 21 februari 1984, zaaknr. 8544/79, NJ 1988, 937 (*Öztürk t. Duitsland*).

Wet BIG bestaat naast het wettelijk strafrecht en is door de Nederlandse wetgever ook niet bestempeld als strafrecht. Ook richt het wettelijk tuchtrecht zich niet tot het gehele publiek, maar slechts tot een specifieke groep van BIG-geregistreerden.

Of een door de tuchtrechter opgelegde sanctie als een strafveroordeling in de zin van artikel 10 AVG moet worden beschouwd, kan daarom alleen worden beoordeeld op basis van het derde criterium. Problematisch hierbij is dat dit een individuele beoordeling betreft. Het is namelijk afhankelijk van de individuele omstandigheden van het geval of een opgelegde sanctie als afschrikwekkend en bestraffend c.q. leed toevoegend moet worden beschouwd. Dat deze afweging bijzonder casuïstisch is, blijkt wel uit het feit dat het EHRM een boete van 60 Duitse Mark als criminal charge beschouwde,⁸ terwijl het EHRM enkele dagen gevangenisstraf voor een militair onder militair tuchtrecht beschouwde als 'too short a duration to belong to the "criminal" law'.⁹

Het oordeel van de rechter dat artikel 10 AVG van toepassing is op de verwerking van persoonsgegevens op de websites 'zwartelijstartsen', is zonder nadere toelichting – die ontbreekt – niet goed te volgen. En dat is jammer, te meer daar het oordeel haaks staat op dat van Rechtbank Amsterdam. Deze rechtbank overwoog in 2018¹⁰ in een procedure tussen een arts en Google in verband met een verzoek op grond van artikel 17 AVG om zoekresultaten te verwijderen die verwezen naar de websites 'zwartelijstartsen' van SIN-NL, dat artikel 10 AVG *niet* van toepassing is op de verwerking van tuchtrechtelijke persoonsgegevens, omdat 'tuchtrechtelijke persoonsgegevens onder de AVG niet als bijzondere of strafrechtelijke persoonsgegevens worden gecategoriseerd'. Een jaar later heeft Rechtbank Amsterdam dit standpunt in een vergelijkbare zaak herhaald.¹¹

Omdat de AVG geen grondslag biedt voor verruiming van het verbod naar tuchtrechtelijke uitspraken, lijkt het oordeel van de rechter dat de verwerking van tuchtrechtelijke maatregelen in het BIG-register de AVG schendt, onjuist.

Voornoemde vonnissen geven evenwel geen inzicht in de vraag of de rechter in deze zaken heeft getoetst of in het individuele geval sprake was van een criminal charge. Wel blijkt uit deze vonnissen dat tuchtrechtelijke gegevens, onder de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp), de voorganger van de AVG, wel bescherming genoten.

De Wbp was van 1 september 2001 tot 25 mei 2018 van kracht. In artikel 16 Wbp was bepaald dat het verbod op het verwerken van bijzondere persoonsgegevens ook gold voor strafrechtelijke gegevens 'en persoonsgegevens over onrechtmatig of hinderlijk gedrag in verband met een opgelegd verbod naar aanleiding van dat gedrag'. Volgens de Memorie van Toelichting bij de Wbp doelde de wetgever daarbij uitdrukkelijk ook op persoonsgegevens van tuchtrechtelijke aard.¹²

De voorwaarden van artikel 22 Wbp voor verwerking van strafrechtelijke gegevens, werden in artikel 22 lid 7 Wbp overeenkomstig van toepassing verklaard op persoonsgegevens betreffende een door de rechter opgelegd verbod naar aanleiding van onrechtmatig of hinderlijk gedrag.

De AVG is een Europese verordening die – anders dan een richtlijn – in de gehele EU in volle omvang direct verbindend is en rechtstreeks van toepassing is in elke lidstaat. Met invoering van de AVG is beoogd de bescherming van persoonsgegevens in de lidstaten van de EU (verdergaand) te harmoniseren.¹³ Daarmee is niet verenigbaar dat lidstaten een eigen, afwijkende invulling geven aan de in de AVG genoemde begrippen en/of de reikwijdte van de verordening beperken of oprekken, tenzij de AVG daar uitdrukkelijk ruimte voor laat.

De Nederlandse wetgever heeft bij de invoering van de Uitvoeringswet Algemene verordening

⁸ Öztürk t. Duitsland.

⁹ Engel e.a. t. Nederland.

¹⁰ Rb Amsterdam 19 juli 2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:8606 (r.o. 4.5).

¹¹ Rb Amsterdam 23 december 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:9887 (r.o.4.8).

¹² MvT Tweede Kamer, vergaderjaar 1997–1998, 25 892, nr. 3, p. 102.

¹³ Zie overweging 10 van de AVG.

gegevensbescherming (UAVG) in de Memorie van Toelichting aangegeven dat zij de gedrags(lijn) uit de Wbp wil voorzetten en dat persoonsgegevens betreffende een door de rechter opgelegd verbod naar aanleiding van onrechtmatig of hinderlijk gedrag onder de UAVG daarom opnieuw gelijk worden gesteld aan persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen als bedoeld in artikel 10 AVG.

Deze gelijkstelling is in de AVG gerealiseerd door:

- a) in artikel 1 UAVG persoonsgegevens van strafrechtelijke aard te definiëren als: persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen als bedoeld in artikel 10 van de verordening, alsmede persoonsgegevens betreffende een door de rechter opgelegd verbod naar aanleiding van onrechtmatig of hinderlijk gedrag; en
- b) in artikel 31 UAVG op te nemen dat onverminderd artikel 10 AVG geldt dat persoonsgegevens van strafrechtelijke aard alleen mogen worden verwerkt voor zover dit krachtens de artikelen 32 en 33 is toegestaan.

Daarmee geldt het verbod van artikel 10 AVG via artikel 31 UAVG volgens de wetgever feitelijk ook voor persoonsgegevens betreffende een door de rechter opgelegd verbod naar aanleiding van onrechtmatig of hinderlijk gedrag. In de Memorie van Toelichting bij de UAVG stelt de Nederlandse wetgever zich op het standpunt dat de AVG voor deze wijziging ook de ruimte biedt.¹⁴

De door de wetgever gestelde ruimte is echter niet terug te vinden in artikel 10 AVG of de toelichting bij de AVG. Het artikel behelst een verbod tot het verwerken van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen en heeft geen betrekking op andere soorten persoonsgegevens, zoals tuchtrechtelijke verboden. De zinsnede in artikel 10 AVG dat lidstaten (met passende waarborgen) uitzonderingen op het verbod van artikel 10 AVG kunnen opnemen in nationale wetgeving, kan geen betrekking hebben op andere persoonsgegevens dan die waar artikel 10 AVG op ziet. Artikel 10 AVG biedt met andere woorden geen grondslag om de werkingssfeer van het verbod van artikel 10 AVG via nationale wetgeving als de UAVG uit te breiden naar andere, niet in artikel 10 UAVG benoemde persoonsgegevens.

Het oordeel van de rechter dat sprake is van een schending van artikel 10 AVG, omdat op de websites de tuchtrechtelijke maatregelen die in het BIG-register te vinden zijn worden verwerkt, lijkt dan ook niet juist. De door de tuchtrechter opgelegde beroepsbeperkende maatregelen die staan opgenomen in het BIG-register en die door SIN-NL werden overgenomen, zijn niet per definitie strafrechtelijke gegevens maar vallen alleen onder de definitie van artikel 10 AVG als in het individuele geval sprake is van een criminal charge.

Voor zover sprake is van persoonsgegevens betreffende een door de rechter opgelegd verbod naar aanleiding van onrechtmatig gedrag in de zin van de oude Wbp, bieden artikel 10 AVG en artikel 31 UAVG geen soelaas. Artikel 31 UAVG stelt voor de verwerking van persoonsgegevens betreffende een door de rechter opgelegd verbod naar aanleiding van onrechtmatig of hinderlijk gedrag een norm die strenger is dan onder de AVG, terwijl de AVG daar geen ruimte voor biedt. Hoofddregel is dat als nationale wetgeving in strijd is met een Europese verordening, de nationale wetgeving op dit punt buiten beschouwing moet worden gelaten. Dat lot is ook de strengere norm in artikel 31 AVG beschoren.

Onrechtmatig ondanks beperktere bescherming

Onder de AVG zijn persoonsgegevens van tuchtrechtelijke aard niet bijzonder en de AVG voorziet in artikel 10 AVG niet in een specifiek beschermingsregime voor andere dan strafrechtelijke persoonsgegevens. Nu ook de nationale wetgever van de Europese wetgever in de AVG niet de

¹⁴ Memorie van Toelichting UAVG, Tweede Kamer, vergaderjaar 2017–2018, 34 851, nr. 3, p. 90.

ruimte heeft gekregen om zelf strengere eisen te stellen aan de verwerking van persoonsgegevens van tuchtrechtelijke aard, kan mijns inziens niet anders dan worden geconcludeerd dat met de komst van de AVG helaas een beperkter beschermingsregime is gaan gelden dan gold onder de Wbp. Waar de Wbp alle tuchtrechtelijke maatregelen gelijkstelde met strafrechtelijke veroordelingen, geldt artikel 10 AVG enkel voor tuchtrechtelijke maatregelen die in het individuele geval als strafrechtelijk (criminal charge) moeten worden beschouwd.

Voor het eindoordeel van de rechter in deze zaak maakt het uiteindelijk geen verschil. De belangenafweging tussen het recht op bescherming van de eer en goede naam van de artsen en zorgverleners enerzijds en het recht op vrijheid van meningsuiting voor SIN-NL en haar bestuurder anderzijds, valt uit in het voordeel van de artsen en zorgverleners die door SIN-NL met ongefundeerde en onjuiste verwijten van medische misdrijven aan de digitale schandpaal zijn genageld. Daarmee is het handelen van SIN-NL en haar bestuurder onrechtmatig (6:162 BW). Bovendien ontbeert de verwerking van persoonsgegevens door SIN-NL de vereiste voorwaarde in de zin van artikel 6 lid 1 AVG en is de verwerking derhalve ook in strijd van de AVG.